

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Piotr Rajczakowski

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużniczki W. H.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 8 stycznia 2015r., sygn. akt. I Co 2570/14 oddalające jej skargę na postanowienie komornika z 28 sierpnia 2014r. o ustaleniu opłaty za odnalezienie majątku dłużnika w sprawie egzekucyjnej

Km 784/14 z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. w K.

p o s t a n o w i a :

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że ustaloną postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P. opłatę za odnalezienie majątku dłużniczki obniżyć do kwoty 115,88 zł i zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużniczki 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. oddalić zażalenie w pozostałej części;

III. zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużniczki 30 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił skargę dłużniczki na postanowienie komornika z 28 sierpnia 2014r. o ustaleniu opłaty za odnalezienie majątku dłużnika i obciążeniu nią dłużniczki (pkt 2 i 3) wskazując, że zgodnie z art. 53a ust 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji istniały podstawy do obciążenia opłatą stałą dłużniczki. Uznał, że brak jest przesłanek do przyjęcia, że opłata została ustalona w sposób wadliwy lub że jest wygórowana. Całość roszczenia w dniu wszczęcia egzekucji wyniosła ponad 6.200 zł a komornik wykazał podjęcie czynności w celu poszukiwania majątku.

W zażaleniu na to postanowienie dłużniczka domagała się jego uchylenia zarzucając mu naruszenie art. 53 a ust 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz art. 797¹ kpc poprzez ich niewłaściwą interpretację.

Zażalenie jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 797¹ kpc komornik na zlecenie wierzyciela dokonuje - za wynagrodzeniem - poszukiwania majątku dłużnika. Wynagrodzenie, o którym mowa w powołanym przepisie, jest ustalone i pobierane - stosownie do art. 53a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tj. Dz.U z 2011r., nr 231 poz. 1376 ze zm-

dalej u.k.s.e.) dwuetapowo. W pierwszej kolejności od wniosku o podjęcie czynności poszukiwawczych, a następnie - gdy poszukiwania te dały pozytywny rezultat - za odnalezienie majątku. Opłatę stałą w wysokości 2% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego komornik pobiera od wierzyciela zgłaszającego stosowny wniosek. W razie odnalezienia majątku dłużnika komornik pobiera opłatę stałą w wysokości 5% szacunkowej wartości tego majątku, nie więcej jednak niż 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłata ta ulega zmniejszeniu o kwotę pobranej opłaty.

O ile należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego co do prawidłowości obciążenia dłużniczki opłatą stałą za odnalezienie majątku dłużnika o której mowa w art. 53 a ust 2 u.k.s.e., to jednak skarżąca słusznie zarzuca, że ustalona przez komornika opłata jest zawyżona i narusza jej usprawiedliwione interesy.

Prawidłowa wykładnia celowościowa tego przepisu wskazuje, że wysokość opłaty stałej za odnalezienie majątku dłużnika wynosi 5 % wartości szacunkowej ustalonego majątku, ale nie całego, tylko majątku potrzebnego do zaspokojenia roszczenia wierzyciela prowadzącego egzekucję w danym postępowaniu, a więc opłata nie może przekraczać 5 % egzekwowanego w sprawie roszczenia.

W sprawie Km 784/14 wierzyciel zgłosił do egzekucji roszczenie w łącznej kwocie 3.550 zł obliczonej zgodnie z art. 46 u.k.s.e. a komornik ustalił opłatę stałą z art. 53 a ust 2 u.k.s.e. na kwotę 2.516,09 zł która stanowi 70% egzekwowanego świadczenia. Nie jest uzasadnione, by komornik poszukiwał majątku dłużnika w szerszym zakresie, niż wymaga tego cel egzekucji.

W wyniku poszukiwania majątku dłużniczki komornik ustalił, że jest ona zatrudniona w (...) w P. i została zgłoszona przez pracodawcę do ubezpieczenia społecznego z podstawą wymiaru 4.296,19 zł. Informację tę komornik uzyskał z (...) 9 czerwca 2014r., a wcześniej 14 maja 2014 dłużniczka wpłaciła mu kwotę 2000 zł na poczet zadłużenia a resztę zobowiązała się spłacać w ratach.

Komornik ustalił wysokość opłaty stałej posilkując się art. 47 ust 1 u.k.s.e. i za podstawę jej ustalenia przyjął kwotę 51.554,28 zł stanowiącą dwunastokrotność wskazanego przez (...) wynagrodzenia dłużniczki.

Wprawdzie żaden przepis ustawy nie określa w sposób jednoznaczny jak wyliczyć opłatę stałą i co kryje się za określeniem „ szacunkowa wartość odnalezionego majątku dłużnika” niemniej przy zastosowaniu wykładni celowościowej należy przyjąć, że zamiarem ustawodawcy było ustalenie każdorazowo opłaty od szacunkowej wartości majątku dłużnika podlegającego egzekucji dla zaspokojenia egzekwowanego świadczenia wierzyciela, a nie od wartości szacunkowej całego odnalezionego majątku dłużnika. Nie można tolerować sytuacji, w której komornik dokonuje wykładni przepisów o kosztach postępowania egzekucyjnego na swoją korzyść i ze szkodą dla stron.

Mając na uwadze fakt, że na dzień wszczęcia egzekucji wartość egzekwowanego świadczenia wynosiła 3.550 zł to opłata za odnalezienie majątku pomniejszona o opłatę ustaloną za poszukiwanie majątku stanowi 115,88 zł.

W pozostałym zakresie zażalenie dłużniczki podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy dokonał właściwej interpretacji art. 797¹ kpc. Komornik był związany wnioskiem wierzyciela odnośnie do poszukiwania majątku dłużniczki i należy się jemu wynagrodzenie stosownie do art. 53 a u.k.s.e., przy czym zgodnie z art. 53a ust 2 in fine u.k.s.e. opłata za odnalezienie majątku obciąża dłużniczkę.

Z powyższych przyczyn Sąd okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd 1 kpc i art. 13 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że ustaloną przez komornika opłatę stałą z art. 53 a ust 2 u.k.s.e. obniżył do 115,88 zł i zasądził od wierzyciela na rzecz dłużniczki 100 zł kosztów postępowania skargowego (art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 13 § 2 kpc).

Oddalił zażalenie w pozostałej części zgodnie z art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 zd 1 kpc i art. 13 § 2 kpc. O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł na podstawie art. 100 zd 2 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 13 § 2 kpc.